

Galapagoseilanden

De Galapagoseilanden liggen ongeveer 1000 km ten Westen van Equador in de Grote Oceaan. In het verleden bekend geworden door de onderzoeken van de jonge Britse Charles Darwin die hier de theorie van de evolutieleer ontwikkelde. Tegenwoordig bij duikers bekend om de hamerhaaien en de bijzondere landdieren die je nergens anders ter wereld ziet.

Wij arriveren eind januari op San Christobal, een van de vijf bewoonde eilanden. Over drie dagen komt de Sky Dancer hier om ons en 14 andere duikers aan boord te nemen voor een unieke live aboard van 14 dagen door het Galapagos archipel naar de Noordelijke eilanden Darwin en Wolf.

Eiland Wolf

Boogpoort Darwin

Ik was 12 jaar geleden op de Zuidelijke eilanden geweest en had hier toen ook gedoken. Er waren toen weinig duikstekken en deze waren ook nog niet verkend.

Er was slechts een enkel duikschooltje die dagtrips organiseerden in de buurt. Maar, door de boeken en verhalen die ik las over deze bijzondere plaats, had Klaudie er weinig moeite mee me over te halen om terug te gaan.

De eerste snorkeltrips (!) die we maken vanaf San Christobal beloven al veel goeds; in een soortkloof tussen twee grote rotsen door, zwommen enkele Galapaposhaaien, Adelaarsroggen en zeeleeuwen.

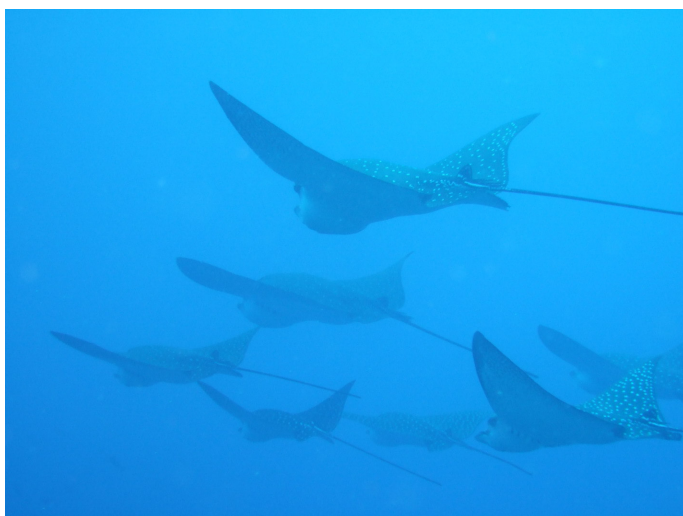
De zeeleeuwen zijn erg nieuwsgierig en steeds op zoek naar een speelkameraadje. Ze kronkelden in allerlei bochten omdat ze zichzelf in onze duikbril zien spiegelen. Na een aantal duiken, raak je eraan gewend om uit het niets 2 of 3 donkere schaduwen op je af te zien schieten die vlak voor je gezicht hun rondjes draaien.

In januari is de zee kalm en het water warm. De temperatuur aan land is heet (35 graden) en de lucht is prachtige blauw. We hebben in 2,5 week geen druppel regen gezien. Nadeel: er is deze tijd van het jaar weinig grote vis zoals manta's en walvishaaien. In augustus en september is er meer grote vis, maar ook meer wind, regen en het is kouder. Bovendien moet je je soms anderhalf jaar van tevoren aanmelden voor een live aboard, omdat de enkele boten die ook naar Wolf en Darwin varen snel zijn volgeboekt.

Tussen de duiken door brengen we een bezoek aan de zee- en landleguanen, reuzenschildpadden, grote groepen zeeleeuwen die lui op de hete rotsen liggen, flamingo's, knalrode krabben, fregatvogels en de befaamde 'blue footed boobies'. De eerste vier dagen brengen we door op de zuidelijke eilanden en langzaam verplaatsen we onszelf naar het Noorden. De bemanning doet zijn uiterste best om het iedereen naar de zin te maken volgens

Amerikaans model, wat wel even wennen is. Dat betekent natuurlijk dat ze de hele dag met een glimlach op het gezicht rondlopen en heel erg geïnteresseerd zijn (doen?) in alles wat je doet. Na iedere duik staan ze klaar met warme handdoeken, vruchtensap en fruit of vers gebakken cake. Het moet toch niet gekker worden! De verzorging mag dan overdreven zijn, de duiken zijn prachtig, tenminste de vier duiken die je overdag kunt maken. Nachtduiken is hier niet populair, ze gaan ergens liggen en dan moet je het zelf maar een beetje uitzoeken. Mij werd verteld dat het niet zo interessant zou zijn, maar jagende haaien, murenes, zeeleeuwen, grote roggen en tientallen vissen vond ik zelf toch niet verkeerd.

Op de vijfde dag duiken we op het eiland Wolf. We laten ons achterover van de Zodiac in het water rollen en als we in de juiste positie liggen, valt het ons op dat het een 'beetje' stroomt. De stroomsnelheid hier is een kleine 8 km per uur. Dat is zelf voor een Getwetter veel! We zoeken een groot rotsblok uit en landen in de luwte. De show kan beginnen. We kijken omhoog en op 5 meter afstand hangen er vijf grote Adelaarsroggen in de volle

stroming. Zij bewegen minimaal om op hun plaats te blijven zweven. Ongelooflijk, hoe deze dieren je biologeren. Ze hangen zo rustig in de volle stroom. Af en toe een slag met hun vleugels. Deze show duurt wel tien minuten.

Dan wordt het voor ons tijd de hamerhaaien te gaan zoeken. Via de luwte van andere grote blokken lukt het ons om af te dalen naar 18 meter. Hier begint de thermocline. De bovenste laag heeft een temperatuur van 26 graden en 5 meter lager is het 19 graden. De hamerhaaien hebben het hier erg naar hun zin. Lang hoeven we niet te wachten. We weten dat de groepen hamerhaaien dag in dat uit om het eiland heen cirkelen

in groepen. Een groot vrouwtje komt als verkenners polshoogte nemen. Ons groepje van 8 bellenblazer schrikt haar totaal niet af en ze passeert ongeveer op 8 meter afstand. Even later komt de groep vrouwtjes hamerhaaien in beeld waarvoor we naar deze eilanden zijn gekomen.

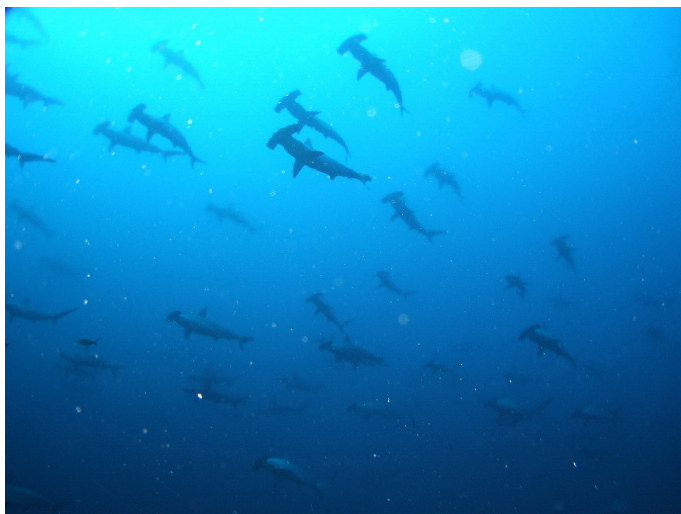

De mannetjes leven solitair en uit recent onderzoek is zelfs naar voren gekomen dat vrouwtjes zichzelf kunnen bevruchten. Het is zo onwerkelijk om daar met je hoofd over de rand een enorme school van wel 350 hamerhaaien en wat grote Galapagoshaaien op een afstand vanaf 5 meter zeer langzaam te zien passeren. Ze zwemmen met 5 of 6 naast elkaar en bijna snuit tegen staart. Er zijn jonge haaien bij van 1,5 meter en de dikke zwangere

vrouwtjes van zo'n 3,5 meter lengte. Een prachtig gezicht om je hele beeldscherm van je camera vol te zien met wel 30 haaien.

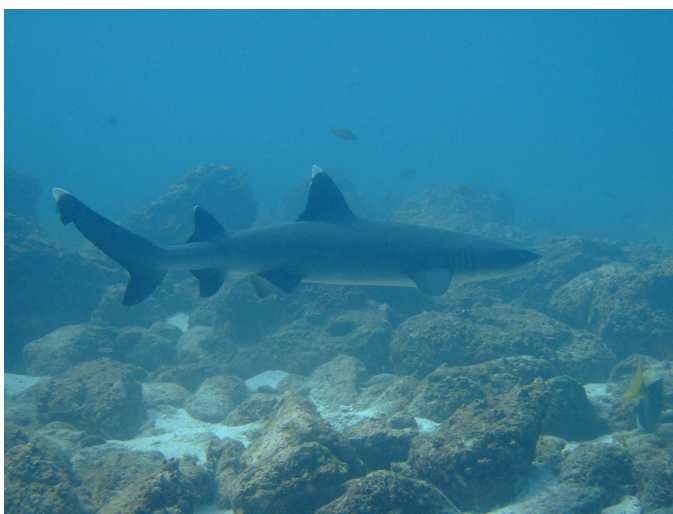
De thermocline maakt het beeld wazig, dus besluiten we onze veilige schuilplaats te verlaten om onder de haaien te komen en ze naar boven toe in beeld te brengen. De volle stroming negerend duiken we door de troebele thermocline heen en settelen we ons tussen de rotsen op 23 meter. De rifclimb-techniek wat we op Elphinstone hebben geleerd, komt hier erg goed van pas. Hoewel Klau het soms erg zwaar heeft, omdat ze maar 1 hand heeft vanwege haar toch wat grote camera. Het water is koud, maar zeer helder! We zijn de haaien nu op 4 meter genaderd en het is een imposant en angstaanjagend gezicht om zoveel grote

haaien om je heen te hebben. Het is letterlijk en figuurlijk adembenemend om al die silhouetten te filmen en fotograferen die prachtig afsteken tegen de helder blauwe lucht. Af en toe komt er een brutale haai kijken wie die herriemakers zijn

en komt nieuwsgierig tot 1 meter afstand van de elektronische flitser die een blijkbaar enorme aantrekkingskracht lijkt te hebben op de sensoren hun speciale hamerhoofd. Wat een sensatie! Na 20 minuten moeten we het hogerop zoeken en we komen nu zelfs op 10 meter diepte kleine scholen hamerhaaien en tientallen Galapagoshaaien tegen.

Terug aan boord is de een nog enthousiaster dan de ander. We maken hier vijf duiken deze dag en gaan de volgende dag naar het eiland Darwin. Dit eiland

heeft op 30 meter diepte grote witte zandvlaktes waar hamerhaaien met honderden tegelijk rondjes zwemmen. Hier moet je diep duiken om bij de haaien te komen en is het zicht minder. De andere dag keren we terug naar Wolf. Een groot rotsplateau dat ongeveer 100 meter boven het water uitkomt. Deze dag valt de stroming mee. Nog steeds hard, maar niet meer zo sterk als 2 dagen ervoor. We weten nu wat we kunnen verwachten en duiken direct onder de

thermocline. Lang hoeven we niet te wachten. Eerst de verkenners en dan de groep hamerhaaien met ertussen de brutalere Galapagoshaaien. We weten inmiddels wat er gaat gebeuren. Ze komen vaak uit de groep en zwemmen vlak voor je langs zodat je ze zo kan aanraken.

Door de stroming raak ik gescheiden van Klaudie en moet na 50 minuten als de manometer 40 bar aanwijst, echt beginnen aan de opstijging en de decostops. Hangend aan mijn decoboey (essentieel op de Galapagoseilanden!) zie ik een grote school haaien op mij afkomen. Precies op dezelfde diepte en koers. Ze zien me, maar reageren nauwelijks verbaasd. Ze breken de gelederen open. Ik zie ze links en rechts van mij passeren op 3 meter afstand. Gisteren beleefde Klau ditzelfde avontuur en kwam daarna helemaal hyper aan boord. Het valt niet mee om als buddy's bij elkaar te blijven in de stroom en beide met camera en we zijn

blij met onze Noordzee ervaring waar we ook soms onze duik solo afmaken. Voor ons een onder sommige omstandigheden een aanvaardbaar risico.

Na vier dagen op de Noordelijke eilanden te hebben gedoken, varen we 's nachts terug naar de Zuidelijke eilanden. Het archipel is enorm! Het is nu weer mogelijk om tussen de duiken door landexcursies te maken. Het weer blijft onveranderd mooi met een heerlijke temperatuur van 35 graden en een zeewatertemperatuur van 26 graden. Het kost veel geld om hier te komen en je doet er daarom goed aan deze trip te combineren met een bezoek aan het moederland Ecuador. Dit is een schitterend land met tientallen hoge vulkanen, waarvan een groot aantal bedekt met sneeuw en ijs. We hebben hier, samen met Peter van Spronsen en Koos Rangelrooij mooie raft- en kayactochten gemaakt in de jungle en in totaal 6 dagen gemountainbiked. Met het klimmen hebben we de zes mooiste routes en bergen uitgezocht die ik nog niet eerder had beklommen. Prachtig was de beklimming van de zuidzijde van de Cotopaxi, de hoogste nog actieve vulkaan ter wereld en belangrijker nog: volgens velen de mooiste. Hiervoor moesten we steile ijsvelden en gletsjerspleten passeren om naar een hoogte van 5900 meter te klimmen. Het was een prachtig avontuur. Als jullie tijd (en eh... geld!) hebben, kan ik deze reis van harte aanbevelen.

Klaudie & Ben